

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (European Globalisation Adjustment Fund) to ustanowiony w 2006 r instrument finansowy Unii Europejskiej, który zapewnia wsparcie pracownikom zwalnianym w wyniku zmian zachodzących w światowej strukturze handlu, spowodowanych globalizacją, gdy zwolnienia te mają istotny niekorzystny wpływ na gospodarkę regionalną lub lokalną państwa z eurolandu.

EGF pomaga pracownikom, którzy tracą pracę z powodu zwolnień grupowych, gdy duże przedsiębiorstwo zaprzestaje prowadzenia działalności lub fabryka zostaje przeniesiona do innego kraju, a także w sytuacji, gdy cały sektor redukuje miejsca pracy w danym regionie. Na tego typu działania przeznaczone jest 500 mln euro rocznie.

Z EGF można finansować mechanizmy aktywnej walki z bezrobociem tj. pomoc w poszukiwaniu pracy, poradnictwo zawodowe, indywidualnie dobrane szkolenia i przekwalifikowanie, reorientacja zawodowa, wsparcie przy samozatrudnieniu. EGF zapewnia jednorazową, ograniczoną w czasie pomoc indywidualną, ukierunkowaną na wspieranie pracowników, którzy ucierpieli w wyniku zwolnień, na skutek zmian globalizacyjnych. Z funduszu nie można finansować świadczeń socjalnych, emerytur czy zasiłków, ani kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa na modernizację czy dostosowanie strukturalne.

Wnioski o finansowanie składają państwa członkowskie do Komisji Europejskiej. Komisja Europejska przyznaje wkład finansowy w formie pojedynczej płatności (służącej refundacji wydatków poniesionych uprzednio ze środków krajowych), której wysokość nie może przekraczać 50% łącznych kosztów kwalifikowalnych wsparcia (w okresie do 31 grudnia 2011 r. obowiązuje wyższy poziom współfinansowania wynoszący 65%).

Funkcję Instytucji Zarządzającej EFG w Polsce pełni Minister Rozwoju Regionalnego. Zadania Instytucji Zarządzającej EFG są realizowane przez Departament Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym.